

نشریه آتلانتیک: ایران تسلیم فشار نمی‌شود

تهران (پانا) - نشریه آتلانتیک در گزارشی درباره سیاست "فشار حداکثری" آمریکا بر ایران، با بیان اینکه نه محاصره و نه رنج طولانی مدت اقتصادی برای ایرانی‌ها چیز جدیدی نیست، نوشت: کارزار فشار حداکثری ترامپ ایران را تسلیم نخواهد کرد.

به گزارش ایسنا، نشریه آتلانتیک در گزارش خود به قلم علی واعظ، رئیس بخش ایران در گروه بین‌المللی بحران نوشت: اکنون یک سال است که از زمان خروج دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا از توافق هسته‌ای ZWNJ؛ ای ۲۰۱۵ می‌گذرد، توافقی که موجب محدودیت فعالیت ZWNJ؛ های هسته‌ای ZWNJ؛ ای ایران در ازای رفع تحریم ZWNJ؛ های این کشور شد. او سپس تحریم ZWNJ؛ های سخت را علیه ایران اعمال کرد که واشنگتن تا به حال علیه هیچ دشمنی وضع نکرده است. وزارت خزانه ZWNJ؛ داری آمریکا نیز در همین راستا حدود یک هزار نهاد و فرد ایرانی را در فهرست تحریم ZWNJ؛ ها قرار داده که تقریباً تمامی بخش ZWNJ؛ های اقتصاد ایران را در بر می‌گیرد.

آتلانتیک در ادامه با اشاره به اینکه سیاست فشار حداکثری بر ایران بدون شک روی اقتصاد این کشور تأثیرگذار بوده است، نوشت: تا به امروز هیچ نشانه ZWNJ؛ ای دال بر اینکه سیاست ZWNJ؛ های منطقه ZWNJ؛ ای ایران در حال تغییر است یا اینکه سران آن می‌خواهند به میز مذاکره بازگردند و در برابر خواسته ZWNJ؛ های دولت ترامپ تسلیم شوند، وجود ندارد. همچنین هیچ خبری مبنی بر این وجود ندارد که این فشارهای اقتصادی اعتراضات مردمی به وجود آورده باشد که حیات نظام جمهوری اسلامی را تهدید کند. واشنگتن بدون وجود یک تغییر محسوس در محاسبات سیاسی تهران، تنها با معیار قرار دادن حجم و سختی تحریم ZWNJ؛ ها درباره تأثیر آن صحبت می‌کند.

به نظر می‌آید که یک باور در میان سیاست‌گذاران آمریکایی وجود دارد که تقریباً به دکتترین هم تبدیل شده است، اینکه ایران در برابر هیچ چیزی غیر از یک فشار عظیم کوتاه نخواهد آمد. نقطه ZWNJ؛ ای که آمریکا تاکنون به آن نرسیده است. دولت باتوجه به برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در اواخر سال آینده (میلادی) در حال واکنش نشان دادن به مقاومت ایران در برابر شکست از طریق تشدید فشارهاست و با عجله این کار را انجام می‌دهد. دولت حتی به سراغ یک اقدام بی‌سابقه برای تروریستی اعلام کردن یک نهاد نظامی دولتی، یعنی سپاه پاسداران ایران رفته و نام آن را در فهرست سازمان ZWNJ؛ های تروریستی خارجی قرار داده است و همچنان به تلاش ZWNJ؛ های خود برای به صفر رساندن یک شبه صادرات نفت ایران ادامه می‌دهد.

این نشریه آمریکایی با تأکید بر اینکه این سیاست به سه دلیل به موفقیت نمی‌انجامد، نوشت: اولین دلیل و مهم ZWNJ؛ ترین آن، این است که تهران یک چیز را غیر قابل تحمل ZWNJ؛ تر از رنج تحریم ZWNJ؛ ها می‌داند، اینکه به خاطر آنها (آمریکا) پرچم سفید را بالا ببرد. مقامات ایران با توجه به اینکه تیم امنیت ملی دولت آمریکا مصمم به براندازی جمهوری اسلامی است، به تحریم ZWNJ؛ های اقتصادی به عنوان یکی از اقدامات واشنگتن برای بی‌ثبات کردن نظام نگاه می‌کنند. استراتژی مقابله ایران در دو کلمه خلاصه می‌شود: مقاومت و پایداری.

تهران بر این باور است که سابقه تاریخی در این زمینه دارد. نه محاصره و نه رنج طولانی مدت اقتصادی هیچیک برای سران ایران و مردمش جدید نیستند. آنها در جریان جنگ هشت ساله با عراق در دهه ۱۹۸۰ شاهد آن بودند که نزدیک به نیمی از درآمد نفتی ZWNJ؛ شان از بین می‌رود. آنها در جریان بحران اقتصادی آسیا در ۱۹۹۷ و برای سومین بار در نتیجه تحریم ZWNJ؛ های نفتی اروپا و آمریکا تجربه مشابهی را از سر گذراندند. آنها می‌دانند که چگونه با تحریم ZWNJ؛ ها کنار بیایند و کشور و جامعه را در حرکت نگه دارند.

آتلانتیک افزود: دوم، تهران احساس می‌کند که باید به سیاست‌گذاران آمریکایی ثابت کند باور آنها مبنی بر اینکه فشار سخت تهران را به زانو درمی‌آورد، محکوم به شکست است. ایران شاید در گذشته زمانی که احساس خطر کرده، سازش کرده باشد اما هر بار دستاوردهای استراتژیکش مهم‌تر از هزینه بوده است.

نشریه آتلانتیک همچنین نوشت: سوم، اگر گذشته را سرمشق قرار دهیم، ایران مذاکره نخواهد کرد مگر اینکه بداند موضعی قوی دارد. زمانی که ایران در سال ۲۰۱۲ وارد مذاکرات جدی با واشنگتن شد که در آن زمان محرمانه بود، اهرم فشاری قوی در دست داشت؛ هزاران سانتریفیوژ هسته‌ای، ده‌ها تن اورانیوم با غنای پایین، تأسیسات زیر زمینی غنی‌سازی اورانیوم و یک راکتور آب سنگین.

در آن زمان باراک اوباما رئیس‌جمهور وقت آمریکا از دو طریق ایران را متقاعد به مذاکره کرد: گزینه تغییر نظام را از روی میز برداشت و آشکارا اعلام کرد که تهران می‌تواند در خاک خود غنی‌سازی اورانیوم انجام دهد. شاید دیپلماسی اجبار عاملی بود که ایران را پای میز مذاکره آورد اما تنها عامل و حتی عامل بنیادین نبود. ایران نیز ابزار فشاری را کسب کرد تا بتواند از آن در برابر رفع تحریم‌ها استفاده کند. اما اکنون جمهوری اسلامی ایران چنین چیزی نمی‌بیند و به همین دلیل است که می‌خواهد اجرای تعهداتش در توافق هسته‌ای را کاهش دهد و یک ضرب‌الاجل را نیز برای طرف‌های باقی مانده در توافق تعیین کرده تا یا توافق را نجات دهند یا ایران از تعهداتش دست می‌کشد.

این نشریه آمریکایی با تاکید بر اینکه منافع این رویکرد هرچه باشد، کارزار فشار حداکثری ترامپ خطر بزرگ مناقشه هسته‌ای را به همراه دارد، تصریح کرد: این سیاست دولت ترامپ در بلند مدت شکست خواهد خورد. نتیجه این رویکرد کشوری خواهد بود که اقتصادش آسیب دیده اما نظام آن پا برجاست و این یعنی یک پیروزی سیاسی.

ترامپ و مشاوران نزدیکش سرانجام در می‌یابند که تاریخ طبق میل آنها نیست. آنها باید به جای تلاش بیهوده برای رسیدن به هدف غیر قابل دستیابی تسلیم ایران، می‌بایست از وقوع جنگی هزینه‌زا برای آمریکا جلوگیری کنند. برای این منظور، آنها باید از خواسته‌های حداکثری خود عقب نشینی کنند و از تحریم‌ها به عنوان یک چاقوی جراحی استفاده شود، نه یک اهرم برقی. این به معنی رفع تحریم‌ها به صورت تدریجی و مشروط است. سوال این است که آیا در چنین شرایطی ترامپ می‌تواند راه برون رفت از این تقابل تشدید شونده بیابد و به سمت مذاکرات برد-برد حرکت کند.